

Гласътъ мълкнѣхъ, събранный народъ отдѣхнѣхъ и търговцитѣ са спогледахъ.

— По-ясно прорицаніе отъ туй не бива, помърмора Диомедъ ; буря може, както обыкновенно са случава есенъ, да разволнува морето, но корабътъ ни ще пътува благополучно. О благодатна Изидо!

— Нека славословимъ съкога богынята, рекоха търговцитѣ. Чувало ли са е другій пътъ по-ясно прорицаніе ?

Първосвещеникътъ наложи мълченье съ едно ржходвиженіе (нѣщо отъ правилата на онзи обредъ не трудно, но мжчно почти поради естественната говорливостъ на жителитѣ на Помпея;) той направи възліаніе на жертвенника, произнесе кратка благодарителна молитва и съ туй са свърши обредътъ и народътъ са разиде. Като са испраздни храмътъ единъ свещеникъ пристѣпи къмъ рѣшетката при която Арбакъ стоеше неподвиженъ и го поздрави пріятелски.

Физиономіята на този свещеникъ бѣше отъ най-отвратителнытъ. Дългурястата му глава бѣше тѣй тѣсна на челото, штоо малко различаваше отъ главитѣ на дивытъ Африканцы ; бръчкытъ надъ вѣждытъ му приличахъ на мрежа, малкытъ му и остри очи въртахъ са хлѣтнжлы въ ужлытны и мрачны трапчины ; дългійтъ му но широкъ носъ като на сатиръ, широкытъ му и жлыты устны, изсоченытъ му кости на странытъ представяхъ туй лице таквози, штоо произвождаше на зрителитѣ отвращеніе, а нѣкога и ужасъ и недовѣріе, защото каквыто и да быхъ были душевнытъ му желанія, тѣлеснытъ му образъ са виждаше като нарочито създаденъ за изпълненісто имъ. Мускулытъ на врата му бѣхъ много удобоподвижны, гърдытъ широки, ржцѣтъ жилисты и пусталы ; и сичко туй го показваше чевръстъ и твръдъ въ предпріятіята му.

— Калане ! рече на тѣзи привлекателна персона Египтянитѣ ; виждамъ че сте са възползували отъ свѣтытъ ми, че сте уллучили гласа на статуята и много са благодарихъ отъ стиховетѣ ви. Съкога да прорицавате благополучны работы, когато бѣдсгвіята не са виждатъ неизбѣжны. Но и буря ако да са случи, рече Каланъ, и ако и да предлежеше да потыяхъ корабитѣ, предсказаніето е съкоги непогрѣшително. Нима успокоеніето не е благодѣаніе ? Морецътъ, мореплавателътъ не може по-добръ да са успокои освѣнъ на дѣното на морето.

— Превѣсходно говоришь, Калане. Желаяхъ и Апкидъ да слѣдува твоя примѣръ ; но искамъ да са споразумѣимы за този момькъ и за другы еще работы. Не ма ли завеждашь въ нѣкоя твоя келія по-малко света отъ другытъ ?